MIELIPIDE

Turha ottaa hernettä nenäänsä, jos ei saanut jatkoa pellon vuokraukseen. Hoitaisi pellot kunnolla, silloin sitä vuokrataan ja vuokralle myös saa. **NIMIMERKKI VIHTI TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Sadetta on saatu – tuleeko vedenpaisumus?

Vedenpaisumus-tarina on peräisin Raamatusta. Siinä Herra kertoi Joonalle tuhon olevan tulossa, ja komensi Joonan rakentamaan arkin eli laivan ja kokoamaan kaikki elukat ja perheensä siihen. Näin tapahtuikin, ja tarinan mukaan vedet peittivät maan, ja arkki lähti ajelehtimaan. Lopulta arkki törmäsi nykyisen Turkin itäosassa sijaitsevaan Araratin vuoreen.

Tästä vedenpaisumuksesta on tehty filmatisointeja, ja nyt saamaa juonta on käytetty meren pinnan radikaalilla nousulla pelotteluun. Tätä selittää niin sanottu hydrolaattateoria, jonka mukaan maankuoressa olevat vesimassa olisivat hetkessä purkautuneet mannerlaattojen rakoillessa.

Raamatun vedenpaisumustarinalla voi olla vanhaan muistitietoon perustuva todellinen selitys. Se voisi olla viimeisen mannerjäätikön, Veikselin Pohjois-Euroopassa ja Wisconsinin Pohjois-Amerikassa, sulamisvesistä syntyneiden valtavien järvien äkillinen ja samanaikainen purkautuminen Atlanttiin. Euroopassa vedet kertyivät Itämeren altaaseen Ancylus-järvenä ja Pohjois-Amerikassa valtavana Agassi-järvenä. Ne ovat aiheuttaneet veden pinnan nousun Atlantilla. Vesiä on sitten vyörynyt Gibraltarin salmen kautta ja myös Välimereen.

Maapallon pinta-ala on 510 000 000 neliökilometriä, ja siitä on 71 prosenttia meriä. Niiden pinta-ala on 357 070 000 neliökilometriä.

Nykyiset jäätiköt sijaitsevat Grönlannissa Kanadan arktisessa saaristossa ja Etelämantereella. Niiden yhteispinta-ala on 16 512 000 neliökilometriä.

Jäätiköiden pinta-ala on 21 kertaa pienempi kuin meren pinta-ala. Oletetaan jään paksuuden olevan keskimäärin kilometri, silloin niissä on jäätä 16 512 000 kuutiometriä.

Jään tilavuus on kymmenesosan vettä suurempi, joten meressä olevien jäiden sulaminen ei nosta meren pintaa.

Kaikkien mannerjäätiköiden jäämassan tilavuus vedeksi muutettuna on 14 860 800 kuutiokilometriä eli noin 15 000 000 kuutiokilometriä. Jos tämä määrä yhtä äkkiä lisättäisiin meriin, tulisi siitä verrattoman tuhoisa hyökyaalto.

Kuinka jäätiköt sulavat vedeksi? Otetaan esimerkiksi viimeksi tapahtunut Veikseljäätiköityminen, joka ajoitetaan ajalle 116 000–11 500 vuotta sitten. Sen loppuessa oli auringon säteilyvoima maksimissaan ja lämpötila yli kaksi astetta nykyistä korkeampi. Jäätikkö suli 2 000–3 000 vuoden aikana vaiheittain.

Kylmät ja lämpimät jaksot vuorottelivat, mutta niin sanottu Atlanttien lämpömaksimi vapautti mantereet jäävaipasta. Kaikki jäät eivät kuitenkaan sulaneet. Pohjoiseen ja etelään jäivät pysyvät jäätiköt. Jäätiköiden koko on vaihdellut siten, että keskiajan lämpökaudella jäätiköt pienenivät ja pienellä jääkaudella kasvoivat.

Ilmaston lämmetessä nykyisin, jolloin mantereet ovat jäistä vapaat, nousee meristä vesihöyryä, ja se jäähdyttää niitä. Pilvissä vesihöyry tiivistyy vesipisaroiksi, ja tapahtuma luovuttaa lämpöä. Tämä lämpö karkaa ylös avaruuteen.

Kierron olemassa olo takaa sen, että pallo ei kuumene liiaksi.

Nykyinen auringon lämpömaksimi on pääasiallinen maapallon lämpiämisen aiheuttaja. Hyvänä lisänä ovat lisääntyvät kasvihuonekaasut.

Sellaista tapahtumaketjua ei ole näköpiirissä, jossa nykyiset jäätiköt sulaisivat kokonaan. Niiden tilavuus on vaihdellut ja vaihtelee tulevaisuudessakin.

Eelis Pulkkinen
Ylitornio

Laput silmillä vaaleihin

Nyt on tuhannen taalan paikka valita Suomen suunta. Haluammeko säilyttää kansanvallan ja elinmahdollisuudet koko Suomessa?

Toinen vaihtoehto on hallituksen kova keskittämisen linja, jonka tarkoitus on tuhota kansanvalta, tyhjentää maaseudut ja keskittyä vain eteläisen metropolialueen kehittämiseen muun maan kustannuksella.

Budjettikäsittelyssä hallitus lupasi kunnille valtionapua 160 miljoonaa euroa. Todellisuudessa se leikkaa kunnilta 640 miljoonaa euroa, josta seuraa pakkoliitoksia.

Muissa Pohjoismaissa ei jätetä kuntia näin oman onnensa nojaan. Sieltä on näyttöä myös, miten pienikin kunta voi toimia hyvin.

Peruskuntien suuruus ei pelasta. Palvelut etääntyvät yhä kauemmas ja elinkustannukset asuntohintoineen nousevat kysynnän lisääntyessä. Tällöin toteutuu kysynnän ja tarjonnan laki. Lisäksi keskittämisestä seuraa nykyisten rakennusten autioituminen ja maan rakentaminen tavallaan toiseen kertaan.

Liitetyillä ei ole mitään intressiä kehittää kuntaansa, kun se tapahtuu suurkuntakeskuksesta, kaupungista tulevan käskyttämisen avulla. Keskittäminen ei tuo yksin menestystä kaupungeillekaan, koska kaupungit eivät menesty ilman tuottavia maaseutuja.

Suomi menestyy vain maaseutujen ja kaupunkien vastavuoroisella hyödyntämisellä demokratian hengessä. Sitä ei tuo Helsingistä saneluun pohjautuva kaupunkien itsevaltius kuntien alistamisen kustannuksella. Ei koskaan eikä missään ole menestystä, jos valta siirretään vain harvoille toisten polkemisella alas.

Miten on mahdollista, että hallituksen päättäjät ummistavat korvansa omankin puolueensa kunta-asiantuntijoilta, jotka pitävät keskittämistä huonona asiana?

Kuulostaa siltä, että niin kokoomuksesta kuin sosiaalidemokraateistakin useat kansalaiset ovat keskittämistä vastaan, mutta päättäjät eivät kuuntele heitä. Äänestämällä näitä puolueita ääni menee keskittämisen laariin.

Ainoastaan keskusta on täysin vastainen hallituksen keskittämispolitiikalle ja ajaa kansalaisten samanlaisia oikeuksia vaikuttamiseen, asumiseen, elämiseen ja elinkeinoon koko Suomessa. On surullista, kun hallitus pimittää aikeitaan vaalien alla, kuten sosiaali- ja terveyspalvelujen suhteen. Näin meitä kansalaisia viedään laput silmillä kuntavaaleihin.

Kotiseudussa ei ole pikkuasiasta kysymys, sillä se on osa identiteettiä ja paikallisyhteisö. Kyse on perimmäisistä asioista, juurista.

Anna-Leena Heikkilä
Tervola

Kuntavaalit

Naapurimme on kymmenen kunnan liitos, jonka talous on ravalla. Oman kuntamme talous on kunnossa, vaikka meitä on 10 000.

Ei nimimerkkiä

Professori Kari Hokkanen osui naulankantaan perussuomalaisista maaseudun puolustajana (MT 10.10.).

Ei nimimerkkiä

Kuntavaaleissa äänestetään hallituksen tarjoamasta orjuudesta itsenäisille kunnille tai itsenäisinä kuntina jatkamisesta.

Sakari Sormunen

Onko kuntaministeri vaalikaranteenissa? Sama vaitonaisuus muilla citypuolueilla, sdp:llä ja vihreillä. Nyt kd. ja vas. tiedottaa sadan kunnan auvoisuudesta.

Suut supussa

Maakaupoista

Nimimerkki ”Huolellinen viljelijä” kuuluu pieneen vähemmistöön. Peltojen vuokrauksessa vain raha ratkaisee.

Ahneus

Turha ottaa hernettä nenäänsä, jos ei saanut jatkoa pellon vuokraukseen. Hoitaisi pellot kunnolla, silloin sitä vuokrataan ja vuokralle myös saa.

Vihti

Palautetta

Loistava kirjoitus Ilkka Hyttinen. Se rekisteri rakennuslupien epäämisistä osoittaisi suoraan rasismin lähteille.

A. T.

Kiitos ihanasta sarjasta ”Elämän ruuhkavuodet”! Tällaisia lisää. Hyvää jatkoa kaikille sarjassa mukana olleille.

Ruuhkavuotinen

Tuottajan törkeä tölviminen jatkuu. Toimittaja Lappalaisen asiantuntemattomana tekaiseman kirjan ihastelu on hävytöntä (MT 5.10.).

Ammattilainen

Kiitos Mikko Alatalo hyvästä kirjoituksesta.

Maaseudun mies

Näytä mallia

Virkamies esittää rekkojen kokonaispainon nostamista. Pitäisi pakottaa ajamaan kerran rekkaa näilläkin painoilla Ranuantietä Simoon.

Miten pojalle kävisi?

Rypsiä

Rypsin hinta laskee. Taitaa kevään kylvöt tarvita kovaa lobbausta nykyisellä hinnalla? Ennen puinteja ollut hintapiikki valui rehutehtaan hintaan?

Ei nimimerkkiä

Kyllä kestää

8.10 tuli kymmenen viikkoa tapaturmahakemuksen jättämisestä Melaan. Mitään ei ole kuulunut. Onko viljelijällä mitään turvaa.

Ei nimimerkkiä

Ei ymmärrä

Ylen Jarmo Mäkelä (MT 8.10.) ei tunnu enää tajuavan, että Venäjä on iso maa, aivan valtava maa. Pelkästään Pietarin seudulla on enemmän asukkaita kuin koko Suomessa. Suomi on lilliputti Venäjään nähden joka suhteessa.

Ei Venäjällä tarvitse olla erityistä suhdetta Suomeen, mutta Suomella herra paratkoon täytyy olla Venäjään!

Eikö edes Venäjän kauppa ja työpaikat kelpaa? Kansojen välinen ystävyyshän on jo kielletty puheenaihe.

Onko historiantuntemus kadonnut tai kadotettu Ylessä tarkoituksella? Uusi uljas kokoomuslainen Yle on 30-lukua pakkoverolippua odotellessa. Jäljet pelottavat.

Risto Hohenthal
Turku

VIERASKOLUMNI

Onko pankkikriisi unohtunut?

Suomalaiset joutuivat kokemaan 1990-luvun alussa erittäin syvän taloudellisen laman. Syynä olivat idänkaupan romahduksen lisäksi myös pankkikriisi ja sen seurannaisvaikutukset. Suomen kieleen syntyi uusia sanoja, kuten kasinotalous.

Tämän laman myötä yli puoli miljoonaa ihmistä menetti työpaikkansa ja yli 60 000 yritystä joutui konkurssiin. Taloudelliset menetykset olivat valtavia inhimillisistä menetyksistä puhumattakaan. Suomalaispankkien pelastamiseksi veronmaksajille kertyi nykyrahassa 5,3 miljardin euron nettolasku.

Tuosta pitkälti kotikutoisesta pankkikriisistä ja lamasta on aikaa vain parisenkymmentä vuotta. Maailma ei tosin ole muuttunut vieläkään turvalliseksi. Nyt saamme todistaa finanssikriisiä, joka käynnistyi Yhdysvaltain rahoitusmarkkinoilla luotujen kuplien puhkeamisesta vuonna 2008. Tuo talousmyllerrys jatkaa edelleen kulkuaan. Pahinta jälkeä on syntynyt Euroopassa.

Pankkien holtiton riskinotto on pakottanut veronmaksajat kaivamaan taskujaan Islannissa, Kreikassa, Irlannissa, Portugalissa, Kyproksella ja Espanjassa. Pankkien kaatumisen on pelätty synnyttävän talouden häiriötilan, jättityöttömyyden ja näin raunioittavan julkisen talouden.

Yksityiset rahoituslaitokset ovat kasvattaneet itseään läpi 2000-luvun. Tämä on merkinnyt yhä monimutkaisempia rakenteita sekä rahoitussektorin keskinäisiä läpinäkymättömiä kytköksiä. Vaikeuksien koittaessa voittoja käärineet sijoittajat ja isoja bonuksia tehneet pankinjohtajat ovat huutaneet apuun eurooppalaisia veronmaksajia.

Euroopan unionin pankkisektorilla kaivataan uudistuksia. Sitä varten on työskennellyt Suomen Pankin pääjohtajan Erkki Liikasen vetämä korkean tason työryhmä. Se ehdottaa muun muassa sijoittajavastuun lisäämistä ja riskien ottamisen hillintää. Ehdotuksiin liittyy, että tulevaisuudessa riskipitoinen pankkitoiminta siirretään erilleen niin sanotusta ei-riskipitoisesta rahoituspalvelusta, kuten talletustoiminnasta.

Jyrki Kataisen hallituksessa mukana olevat puolueet halusivat finanssisektorin mukaan riskien rajoittamiseen ja kattamiseen. Tästä syystä hallitusohjelmaan kirjattiin pankkivero ja myönteinen kanta rahoitusmarkkinaveroon.

Pelkkä puhe pankkiveroista sai pankkiirit vastarintaan. Rahoitusmarkkinaverosta puhuminen aiheutti puolestaan uhkauksia lähteä Suomesta pois. Itselleni oli yllätys, että muuttouhkauksen esitti osuuspankkiryhmän johtaja. Olin ajatellut, että juuri kotimaisuus on osuuspankkiryhmän valtti kovassa kilpailussa asiakkaista.

Vähemmälle huomiolle on jäänyt, että Ruotsissa on jo pankkivero eikä siellä ole nähty pankkiireja muuttolaatikot kainalossa. Viro lähtee rahoitusmarkkinaveron suunnitteluun mukaan, joten tuskin sinnekään voi muuttaa veroja välttääkseen. Euroopan unionin jäsenmaista rahoitusmarkkinaveron suunnittelussa on mukana yksitoista jäsenvaltiota.

Pankkivero ja rahoitusmarkkinavero ovat suunniteltu hillitsemään spekulaatioluonteista riskinottoa, ja samalla etukäteen varaudutaan edelleenkin mahdollisiin kriiseihin. Olisiko siis kohtuullista, että suomalaiset pankit vielä muistaisivat tuon runsaan veronmaksajille aiheuttamansa viiden miljardin euron laskun ja hyväksyisivät sen, että niiden pitää itsekin jatkossa maksaa aiheuttamistaan ongelmista? Tässä työssä pankkivero ja rahoitusmarkkinavero ovat tarpeellisia työkaluja.

EERO HEINÄLUOMA
on kansanedustaja ja SDP:n eduskuntaryhmän puheenjohtaja.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

Metsätilojen hinnat eivät ole realistisia

MARKKU VUORIKARI

Metsästä on tullut entistä korostetummin sijoitusinstrumentti, kirjoittaja toteaa.

Maaseudun Tulevaisuudessa (MT 26.9. s. 19) kiinnitettiin huomiota seikkaan, että metsätilojen hinnat eivät viime vuosina ole seuranneet puusta saatavaa myyntihintaa, vaan ne elävät omaa elämäänsä. Mainittiin, että metsällä on monia muita kuin taloudellisia arvoja, esimerkiksi luonnon arvostaminen ja virkistys, joiden arveltiin nostavan kiinteistöhintoja.

Voidaan myös hyvällä syyllä arvella, että kiinteistöjen hinnat nousevat sijoitusmarkkinoilla vallitsevista syistä sekä eurokriisistä johtuen. Markkinoilla on valtavat määrät rahaa, mutta sijoittajat eivät tiedä, mihin rahansa panisivat, koska markkinoiden ennustettavuus on ollut erittäin heikko.

Niin kuin Saksan valtionlainojen kohdalla on nähty, turvallisten sijoituskohteiden puuttuessa sijoittajat ovat valmiit ostamaan lainoja jopa miinusmerkkisellä korolla.

Toisena seikkana, miksi metsäkiinteistöjen hinnat ovat irronneet realiteeteista, on epäilemättä pankkilainojen kauan jatkunut alhainen korkotaso.

Kun vielä metsäkiinteistöjä markkinoidaan näyttävästi sijoituksina, muun muassa sijoitusmessuilla, lehdissä, tv-ohjelmissa, kodittoman rahan suuri määrä ja toisaalta halpa lainaraha nostavat tilojen hintoja ”keinotekoisesti”. Metsästä on tullut sijoitusinstrumentti paljon aikaisempaa korostetummin.

Joillekin metsä ja metsätalous sen sijaan on, olisi, elinkeino ja elämänmuoto, johon olennaisena kuuluu oma työ ja metsä työympäristönä. Monet heistä ovat metsäalalle opiskelleita tai maatalosta kotoisin. Heille järkevät lisämaan ostomahdollisuudet olisivat perusedellytyksiä kannattavan metsätalouden harjoittamiselle.

Metsäkiinteistöjen käyttö jopa ulkomaisen sijoitusrahan parkkipaikkana on yksi syy, jota voi pitää haitallisena ammatillisen metsäelinkeinon kehittämiselle sekä toiminnan laajentamiselle.

Päivikki

Yksikään kunta ei pärjää omillaan

Valtion edustajana viimeksi Henna kuntaministeri Virkkunen virkkoi haastattelussaan (HS 8.9.), että ”hallituksen tarkoitus on se, että jatkossa kunnat omien verotulojensa kautta pystyisivät pyörittämään palvelutoimintaansa”. Tätä mantraa hoetaan nyt ympäri Suomea keskittämispyrkimysten pohjana.

Tavoite pelkästään kunnallisveroilla katettavista peruspalveluista on epärealistinen, esittävät Kuntalehdessä hallintotieteiden tohtori, oikeustieteiden lisensiaatti Kauko Heuru, dosentti, hallintotieteiden tohtori Erkki Mennola ja kunnallisoikeuden professori (emeritus) Aimo Ryynänen. Omilla verotuloillaan ei tule toimeen edes ministeri Virkkusen kotikaupunki Jyväskylä, kuntaliitoksista ja porkkanarahoista huolimatta.

Kaupunki kuittaa tänä vuonna talousarvionsa mukaan valtionosuuksia 134 miljoonaa euroa. Silti talous on raskaasti alijäämäinen. Miten mahdoton tavoite sitten on Jyväskylää pienemmillä ja syrjäisemmillä kunnilla esimerkiksi Itä-Suomessa – sen tajuaa jo tavallinen tallaaja, vaan ei Henna Virkkunen. Kartalla kaikki pelittää kivasti, kun sulkee silmänsä ja korvansa ympäröivältä totuudelta.

Lue enemmän – luulet vähemmän. Lue useampia lehtiä eikä vain oman paikkakunnan omaa ”pravdaa”, niin näkökulmasi laajenee Virkkusen visioita kauemmaksi. Kuntalehden numerossa 12 (27.9.2012) on asiantuntijoiden tekstiä kuntaasioista selkokielellä.

Suomen kaltaisessa erilaisten olosuhteiden ja kuntien maassa tarvitaan aina valtion rahoituspanosta valtion omien velvoitteiden toteuttamiseksi. Kyse ei ole mistään ”valtionavusta”, sillä sen enempää valtiolla kuin kunnillakaan ei ole ”omaa ” rahaa. Molemmat toimivat veronmaksajien varoilla.

Virkkusen perustelu oman kunnan tulopohjan riittävyystavoitteesta ei ole realistinen perustelu kunnat yhteen -hankkeelle ja pakkoliitoksille.

Kaisa Ropponen
lehtori
Varkaus

Varoittava esimerkki Tampereelta

Tampereen kaupunkiseudun kuntayhtymän toimialaan kuuluu paljon sellaisia toimintoja, mitä itsenäiset kunnat ovat perinteisesti hoitaneet itse. Tämän vuoksi ei ole kaukaa haettu ajatus, että yhtymän vallankäyttö näyttää meille mallia, kuinka kuntauudistuksessa kaavailtua ”Suur-Tamperetta” johdettaisiin.

Yksi kuntayhtymän toimialoista on maankäyttö, jonka suhteen on ryhdytty puuhakkaaksi. Siinä sivussa on lähidemokratian periaatteet pyyhitty kengistä Finlaysonin kokouskabinetin eteismattoon.

Kuntayhtymä esitti, että ”Suur-Tampereen” haja-asutusalueille ei enää rakennettaisi kuin muutamiin tiiviisiin kyläkeskuksiin. Käytännössä perinteinen suomalainen – hajakyliin perustuva – maaseutuasuminen lakkautettaisiin Tampereen seudulla. Tällainen ehdotus tehtiin ilman, että maaseudun asukkaita kuultiin millään tavalla.

Olen toiminut kylien valitsemassa työryhmässä, joka on noussut kapinaan ”Suur-Tampereen” esitystä vastaan.

Mielestämme maaseudullakin saa asua. Olemme järjestäneet kokouksia ja luentoja sekä neuvotelleet kuntapäättäjien ja kaupunkiyhtymän toimiston kanssa.

Paikallisesti valitut kuntapäättäjät ovat olleet valmiina kuuntelemaan asiaamme ja ymmärtäneet viestimme. Toisin on ollut ”Suur-Tampereen” päättäjien kanssa. Heidän taholtaan maaseudun asukkaiden huolenaiheisiin ei ole reagoitu. Tampereen kokouskabineteissa ei ole tarvinnut kallistaa korvaa syrjäseutujen asukkaiden huolille.

Tampereen kuntayhtymän toiminta on varoittava esimerkki Tampereen naapurikunnille siitä, mitä on odotettavissa, jos suurkuntamalli saa voiton. Suur-Tamperetta johdettaisiin Tampereen kokouskabineteista, piittaamatta maaseudun erityisolosuhteista.

Lähidemokratia on uhattuna, jos suurkuntamalli toteutuu. Tampereen kaupunkiseudun kuntayhtymän toiminta on tästä varoittava esimerkki.

Ari Sutinen
Orivesi

Rahaa Brysselistä

Suomessa on nyt ollut valtavat syystulvat. Monella on koti jäänyt veden saartamaksi tai vielä pahempaa, vesi lainehtii huoneissa.Vahingot ovat suuret ja työtä tulee paljon, kun vahinkoja aletaan korjata. Ja todella kalliiksi tulee.

Nyt olisi valtion korvattava nämä vahingot. Tai sitten herrat kun siellä Brysselissä reissaavat, niin sinne anomus tuesta tulvista kärsineille. Tottahan Suomellakin on velvollisuus saada sieltä apua, kun Kreikka ja Espanja ja ties kuka muu on saanut, vaikka ovat itse oman taloutensa laittaneet siihen jamaan.

Luonnonvoimille ei mitään voi ja sen takia se on korvattava näille, jotka ovat vahinkoja kärsineet.

Nyt sitten katsotaan, saadaanko Suomeen apupaketti vai onko Suomi aina vaan maksavana osapuolena. Sitä se EU-teettää.

Kestämistä ja voimia tulvasta kärsiville.

Anni Lundgren

VERKOSSA SANOTTUA

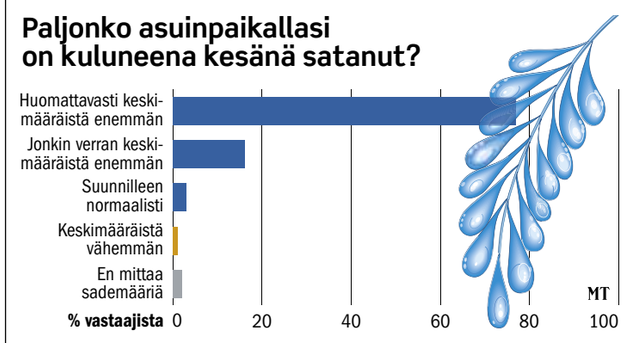

Aina vaan sataa

Viikon kysymys sateista keräsi noin 800 vastausta. Lukijoiden lähettämiä tietoja sademääristä koottiin Suomen kartalle keskiviikkona 10. lokakuuta ilmestyneessä lehdessä.

Lähes 80 prosenttia vastanneista kertoi, että vettä on satanut huomattavasti keskimääräistä enemmän.

Noin 15 prosenttia puolestaan arvioi, että sadetta on saatu jonkin verran keskimääräistä enemmän. Vain kolmisen prosenttia kertoi, että vettä on tullut suunnilleen normaali määrä.

Yksi prosentti valitteli, että sadetta on tullut keskimääräistä vähemmän.

Missä aurinko piileskelee?

RJM:stä tuntuu, että Seinäjoella aurinko ei ole paistanut koko kesänä eikä syksynä, yhtä harmaata koko vuosi.

Nimimerkki Aina sataa kirjoittaa Vaalasta: ”Todella läpimärkä kesä, eikä syksykään näytä muutosta tuovan”.

Vesimies Mäntyharjun Mynttilästä jatkaa:”Vesisateiden huippusuhdanne toivon mukaan oli syyskuussa. Kyllä talven alusvesiä on tarpeeksi tullut”.

”Somerolla satoi eniten kesäkuussa, 125 mm, mikä haittasi suuresti rehuntekoa. Nyt niitä märkiä paaleja väännetään lehmien eteen selkä kipeänä!”, kertoo Mauri Takalo-Kippola.

Nimimerkki Esteri kertoo, että Kangasniemellä ei ole millimetreissä satanut paljoa mutta joka päivä.

”Puinnit ja rehunteko on vaikeuksissa. Maa on kantanut tähän asti hyvin mutta sekin ilo on tullut tiensä päähän. Loppujen puintien sekä varsinkin lietteenajon tai kyntöjen kanssa ollaan pulassa, jollei veden tulo lopu hetimmiten.”

Pietari P kirjoittaa:”Neuvoja kielsi levittämästä lantaa veden kyllästämälle märälle pellolle. Seuraava mahdollisuus on lumipeitteinen routainen pelto. Valitsin ensimmäisen. Onneksi tämmöisiä kesiä sattuu vain kerran 50 vuodessa... toivottavasti.”

Miten valmistaudut kunnallisvaaleihin?

Viikon kysymys tiedustelee tällä kertaa, miten valmistaudut kunnallisvaaleihin. Kysymys on tutussa verkko-osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

MAIJA ALA-SIURUA

» Todella läpimärkä kesä, eikä syksykään näytä muutosta tuovan.«

AINA SATAA